

IQ

Tänk vad roligt det skulle ha varit att på plats bevittna minen på VDn i det lilla familjeföretaget som har hankats sig fram med egen tillverkning av tjära när det gick upp för honom att inom en snar framtid skulle försäljningen öka med flera tusen %. Det har nämligen blivit så att skogarna söder om Dalälven som förut luktade barr och förmultnade löv har bytts ut mot tjärans underbara doft. Tjären väcker för mig många minnen från barndommen men det starkaste minnet torde vara när min fd. grannes fisförmäma fru skulle bättra på sin solbränna på våran nytjärade brygga, ja jisses bröd och skådespel.

Är man less på tjärdoften så kan man ändå få behållning av en skogspromenad. Det är så att en massa nya läten finns tillgå, för i snart var buske så tutas, brölas och visslas det. Lockpiporna har invaderat landet med stormsteg, jag har själv provat men pipan havererade innan jag ens hade fått någon snits på den. Men varför tillverkar man inte en lockpipa för hund? Visst finns det pipor som används på hund men då måste man även kombinera det hela med dressyr, så därför spricker det med den pipan.

Skulle någon tillverka en lockpipa för hund så skulle vederbörande få konkurrens av en annan lattjo pryl, Garmin Astro. Hur då tänker ni? Jo det förhåller sig så att jag med flera har gravt begränsade kunskaper i dressyr även om få skulle erkänna det, så när dagen eller säten är slut så gäller det att infånga hunden och med Astron i ena näven och ratten i den andra så är det bara att köra till närmsta övergång man tror på. Förut kunde man belasta hunden med något man kallade återgång, jag tror att det var någon slags gångart som med all säkerhet hämmade hunden, men nu så är den tiden förbi.

Dressyr är säkert ett inressant ämne att avhandla men som jag tidigare indikerat så har jag ingen kapacitet i den konsten. Därför såg jag plottunden som en räddning, korkad och envis enligt många. Eftersom troligtvis väldigt få skulle kunna få dressyr på en plott så skulle jag nog kunna gömma mig i mängden av odrägliga plottar. Det finns dom som med iver och glöd försöker framställa plotten som smart och lättlärd fast merparten av plottägarna hävdar motsatsen.

Ett långt ex. tänkte jag beskriva:

Jag har en hiskerligt bortskämd unghund i min ägo och den hunden brukar ströva fritt i närområdet när vi är hemma. När han blir instängd i hundgården så brister han ut i klagan med ett ljud som bara en plott kan tillverka, så här långt ett normalt beteende. MEN dom gånger jag har hunden lös på tomten och jag själv av någon anledning måste göra ngt, i hundgården så uppstår oftast en märklig situation. När den fria unghunden får syn på mig på andra sidan nätet så brister han ut i klagosång och med alla tillbuds stående medel försöker han komma in i hundgården. Vårt att poängtera är att unghunden inte är ute efter mitt sällskap utan att ett galler mellan mig och honom innebär enligt honom att han är instängd. När situationen uppstår har jag väldigt svårt att lägga huvudet på sned, titta på hunden och samtidigt säga till mig själv. -Tänk vilken intelligent hund jag har. Jag har fått lärt mig att skillnaden mellan däre och geni är hårfin men i det här fallet ser jag inga tecken på överintelligens.

Eftersom jag är både döpt och konfirmerad så anser jag att det är min fulla rätt att få använda liknelser. Med ett rykande färskt körkort i handen så erbjöd jag mig gladeligen att vara fyllechaffis till traktens festprissar. Denna lördag skulle vi besöka Ångbypark i Knivsta, X-models skulle uppträda, både humöret och vädret var på topp. När vi hade anlänt till parken uppdagades att en av passagerarna hade missbedömt hur mycket kroppen skulle tåla den här dagen.

Åker man till festplats för att ha kul så inleds alltid kvällen med att man skall planka in men den här kvällen skulle börja annorlunda eftersom en av passagerarna hade en korvstroganoff liknande smet rinnandes ner från bröstet samt ben som dessutom inte var upplagda för klättring. Det blev min uppgift att försöka övertyga incheckningspersonalen om att min överförfriskade kompis led av sviterna efter en felbehandlad hösnuva. Den som har varit i nämnda park vet att marken lutar något, min kompis gav inte ifrån sig några tecken på att försöka trotsa tyngdlagen utan följde markens lutning lydigt. Till slut stötte han på något i parkens ena hörn, ett staket. Hjärnan som troligtvis bara fungerade stundvis kunde ändå förmedla budskapet, festplats, staket=klättra. Efter några tappra försök att planka ut beslutade han sig för att ge upp och kraken somnade med garanterat tom mage. Inte heller vid detta staket såg jag några tecken på en hjärna som fungerade.

Plotten anklagas ofta för att vara en långsam hund men det är inget som björnjakten blir lidande av, där är det andra kvaliteter som premieras. För mig som till vardags ser eftersöken på gris som den givna sysselsättningen prioriterar fart och mod med andra ord grisen skall vara chanslös när den är skadad. Jag har en mindre flock med hundar bland annat en Ursustik som är chanslös när den trebenta grisen bestämmer sig för att byta kommun. Däremot tycker jag att halvGanttarna fyller det tomrum som annars skulle finnas där och kompletterar man dessutom med en dukig spets så är succen ett faktum. Jag har tre olika linjer med plottar och det skulle väldigt intressant att se flera för hur det än är så verkar dom olika linjerna skilja sig något ohyggligt åt.

Under det gångna jaktåret så förgylldes mina jakter av besök utav Jimmie Mårtensson i egen hög person. Det hela var ganska intressant eftersom det på lördagen skulle provas på gods jakt och söndagen bestod av jakt på klena marker men stora ytor. Jimmie har beskrivit jakterna på rovdursjakt.com, en intressant läsning som jag tycker ni kan titta på. Självt har jag i stort sett slutat med att åka landet runt för att putta ut villebråd till passare, jaktformen tilltalar inte mig och med tanke på hundmaterialet jag har så passar jaktformen dåligt. Däremot så ligger jag kvar som hundansvarig på Wij säteri pga. flera orsaker men det viktigaste är att miljön och personalen på fastigheten är så fantastiskt tilltalande, man sätter gott humör och kamratanda i första rummet.

När man har provat på grisjakt på klena marker med plott så förvånas nog den oerfarne av sträckan som en uppvaktad gris kan tillryggalägga och det skulle egentligen kunna utnyttjas som en del av ett kommande delprov för plottarna. För hur det än är så tror jag att problemen med ett renodlat jaktprov på frilevande björn ligger långt fram i tiden, istället för att inte göra någonting så kan vi ha olika delprov för hundarna. "Mentaltesten" i Orsaparken kan vara ett delprov. Kallspårning från en grisätel där man med åtelkamera på minuten kan avgöra hur gammal löpan är när grisen är rest, så att man kan titta på förföljandet. Jag vet att grisen är ett bytesdjur och inte kan mäta sig med en björn men hur det än är så frontar grisen emellanåt osv, dom som har provat på jaktformen vet att det krävs mycket av hunden för att det skall bli resultat. Som jag sa tidigare, bättre än ingenting. Till fjolårets björnjakt skulle jag ta fram ett protokoll som skulle fyllas i när jaktlyckan varit god men efter ett tumultartat möte där styrelsens befogenheter diskuterades så rann det hela ut sanden.

Protokollet var tänkt att användas i samband med när en plott förosakat en fälld björn. Att det måste ha varit en fälld björn beror på att vi har allt för många "björnjakter" där dom inblandade drabbats av all världens otur och inte fått syn på björnen. Protokollet skulle även innehålla sk. vittnen, jaktledare osv. som kan styrka berättelsen då skulle vi slippa rena falskariér på olika hemsidor där hundar höjs till skyarna för något som dom inte gjort sig förtjänta av. Det är ett jättesteg man tar från att vara den ständigt otursförföljde som presenterar björnjakt efter björnjakt utan att någon sett nåt till att kunna rikta jakten från ett kallt spår till en fälld björn. Men mitt resonemang har även en baksida, det troliga är att det finns massor av plottar som inte får en ärlig chans, plottägaren kanske helt enkelt inte har den miljö som krävs för hundens utveckling. Med andra ord det kan finnas hundar som i andra händer skulle ha blivit stjärnor. Därför blir det helt naturligt att man sneglar efter valpar från dom etablerade björndräparna.

Tvåhundsregeln som infördes förra året tycker jag inte bara var av ondo, men för mig som bor i skuggan av Stockholm blev det en segsliten historia att på kort varsel försöka hitta uppdrag åt mina plottar. Det jaktliga resultatet med två plottar lät inte vänta på sig det verkade faktiskt som jakten med två plottar gick bättre än man kunde ha hoppats på, till årets björnjakt hoppas jag att det blir tillåtet att även få använda en tredje hund. Den tredje hunden skall vara en unghund låt säga max två år, jag vet att hundar mognar vid olika åldrar men hin håle gränsen skall ju dras någonstans.

Appropå hundägare som blir hyllade för saker man inte ens har varit i närheten av så är det inget som jag lider av i min vardag men det finns faktiskt valpköpare som mer eller mindre kan bli lurade eftersom dom inte har kontakter som kan informera om vad hundarna i verkligheten har gjort.

GARMIN ASTRO - behöver jag säga mer? Jo jag tänkte faktiskt göra det. Eftersom troligtvis hela hundförarsverige har spenderat ett x antal timmar stirrandes på displayen så behövs ingen presentation av manicken, men däremot så tänkte jag bjussa på en förträfflig affärsidé. Idén bygger på att man har någon form av ekonomi plus en förkärlek till gambling, städa ur någon bortglömd skrubbe, den kommer att tjäna som lagerlokal för en tid framöver och köp sedan in alla beg. radiopejlar du kommer över. Efter att du fyllt lagerlokalen till bristningsgränsen så är det bara tålmodig invänta den dagen då Astron blir förbjuden, för den dagen kommer, var så säker! Först kommer den förjudas i samband med skydds jakt och sedan på drivande hundar och sedan... osv. När Astron gjort sitt i dom Svenska skogarna kan man ju alltid använda den som en vanlig GPS eftersom kunkapen att använda karta och kompass har gått i graven. Att orientera utan hjälpmedel var förut en av mina starka sidor men efter en serie av borelia infektioner så försvann den förmågan. Nu vet jag ju inte om det berodde på det, men orienteringsförmågan utan hjälpmedel är som bortblåst. Kommer jag att bli ihågkommen för något slags rekord så kommer det bli för alla fästingbett som jag drabbas av. Att fästingarna bär på borelia är troligtvis mitt fel, jag får nog ses som den stora smittkällan. Av någon anledning så blir fästingbetten överrepresenterade på ett väldigt intimt ställe. När jag har blivit fästingbiten på det stället så brukar jag berätta för frugan om dom senaste rönen för att slippa risken med infektioner det är att giffet helt enkelt skall sugas ut. Frugan som genast förstår var fästingbettet är beläget brukar föreslå betydligt modernare behandlings metoder såsom el eller microvågor, i samma stund som hon lägger fram sina förslag förstår jag att även detta bett kommer att förbli obehandlat.

Jonas Hellström, med stor erfarenhet av fästingbett

